

tagen, forholdt de sig fuldstændig stille. Og hvad have vi hørt i denne Sommerdagssamling fra de Læber, fra hvilke der tidligere baade i Tide og Utide flød Galde? Nu flød der den allersødeste Honning.

Et Medlem nævnede forleden Dag, hvorledes det ærede Medlem fra Holbæk (Rode) foretog en mærkelig Svingning i sin Valgkampagne og senere gjorde nogle velvillige Kniks overfor det ærede Medlem fra Ringkøbing, og vi have set, at det ærede Medlem, som nys talte, det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borgbjerg), ude i Landet — det blev ogsaa nævnt forleden Dag — har talt om en Ministeriumsdannelse paa Grundlag af Socialdemokraterne, det vil sige, de vilde ikke selv være med, — hvad jeg nu ikke er sikker paa er enstemmigt, — men et Ministerium, hvori ogsaa „de 27“ skulde med og have Støtte fra Socialdemokraternes Side. Men nu er det ganske mærkeligt at høre, saaledes som vi nylig hørte fra det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds, at i den Trekant, han der vilde danne, skulde Valgkredssagen gøres til Hovedspørgsmaalet, og vi staa altsaa overfor dette, at en Mand som den nuværende Forsvarsminister er uværdig til at sidde i et Ministerium, som vil gennemføre Forsvarssagen, men der er ikke noget som helst i Vejen for, at han kan være værdig til at sidde i et Ministerium, som vil lægge den hen og gøre Valgkredssagen til sit Hovedspørgsmaal.

Og det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds havde lidet Held med sig — det følte han aabenbart ogsaa selv — med at afvise de to Kendsgerninger, som ikke kunne afvises, og som vise Socialdemokraternes Stilling overfor Spørgsmaalet om den nuværende Forsvarsministers Optagelse i et Ministerium. Det er utvivlsomt rigtigt, og det er ikke dementeret, at Formanden for den socialdemokratiske Gruppe her i Folketinget har sagt, at Socialdemokraterne ikke vilde stille sig imod Hr. Christensens Optagelse i et Ministerium. (*Borgbjerg*: Det har han aldeles ikke sagt!). Dette har Formanden sagt, og det falder fuldstændig sammen med, hvad de socialdemokratiske Blade rundt omkring i Landet have faaet optaget ved Hjælp af det ærede Medlem, som i dette Øjeblik sidder lige overfor mig, det ærede Medlem fra Horsens (Hans Nielsen), nemlig: „Neergaard er styrtet af J. C. Christensen i Forbindelse med de Radikale og Socialdemokraterne. Kongen

burde for længst have tilbudt J. C. Christensen at danne det nye Ministerium“.

Nu siger jeg, mine Herrer, at selv om det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds (P. Knudsen) ikke har udtalt sig ordret som før nævnt, er denne Udtalelse af det ærede Medlem for Københavns 10de Valgkreds, og hvad der derved er udbredt i Befolkningen gennem de socialdemokratiske Blade, saaledes, at det først og fremmest er de Herrer, som bære det moralske Ansvar for, at den højtærede Forsvarsminister i dette Øjeblik sidder i Ministeriet — det er dem, som først have undfanget en saadan Tanke. Thi jeg spørger det ærede Medlem, som er Formand for den socialdemokratiske Gruppe, om han, hvis han selv personlig og hans Parti først have udtalt sig paa den omtalte Maade om Forsvarsministerens Optagelse, i dette Øjeblik vilde staa som Forslagsstiller til et Forslag om Rigsretsanklage mod den samme Mand. Jeg beder ham om at besvare dette Spørgsmaal, og jeg kan straks sige, at han selvfølgelig vil svare: Nej. Thi hvis han ikke svarede Nej, vilde han have Forræderpræget paa sig. Man kan ikke først direkte og indirekte give til Kende, at den Mand kunde godt sidde i et Ministerium, som vilde vinde Støtte hos ens eget Parti, og umiddelbart efter, i det Øjeblik, det skete, sige: Nu skal den Mand for Rigsretten! Det kunde ingen hæderlig Mand gøre, og derfor siger jeg, at hvis et Ministerium kunde være blevet dannet, saaledes som Socialdemokraterne altsaa mente, vilde de Herrer være afskaarne fra i dette Øjeblik at fremsætte Forslag om Rigsretsanklage, og det føle de selvfølgelig ogsaa meget godt selv.

Nej, lad os være fritagne, og lad os være fritagne i lang Tid for fra den Side at høre Ordet „Moral“ bragt ind i denne Sag, thi det er i Virkeligheden fuldstændig Vold paa al Moral, om man gjorde det, som her har været tænkt. Nej, det, som man fra den Side selvfølgelig vil ved et Forslag om Rigsretsanklage i dette Øjeblik, er at lægge Dynamit ind i Forsvarssagen. Det er ganske kuriøst, at paa det Møde, der i Gaar blev holdt, og som endte med Vedtagelse og senere Ovrerækelse til mig af en Adresse angaaende Rigsretsanklage, drejede Talerne sig næsten ikke om Rigsretsanklage, men om Forsvarssagen, alle tre Talere talte næsten udelukkende om denne. Og endvidere er det ganske kuriøst — og det vil jeg gerne nævne for yderligere at understrege den fuldstændige Humbug i denne Sag fra So-